

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 15. Herodem Manahem conuiuia & amicus arguit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Iam narat in patinis mens, sed quod specto piaculum?
 Nescio quis stillat lance rubente liquor.
 Adspexi propius, tristi caput incubat auro,
 Cui riger impexis horrida sylvia comis;
 Id cuium est? casumne rei caput istud, an hostis?
 Pro scelus! hinc vatis lugubre specto probrum.
 Tum conuiua grates racito sub dente querelas
 Mandit, & hos surdo mussirat ore sonos.
 Indignum facinus! rursus sanguine crines!
 Sultineat tantum regia mensa nefas?
 Ergone natales epulas struit versus Idumes;
 Ut fluat innocuus pocla per atra cuor?
 Impius adiuras vitali lucis in ortu,
 Heu! nimum duræ vota scelesta necis!
 Idque leui saltu, lupa quem rapit incita vento?
 Hoc caput heu! merces digna sit ergo choro?
 Impia cum citharisque, lyrisque, chorisque, rosisque,
 Aufer in vndosos, Æole, monstra lacus.
 Audeat immanes pro contula lena furores?
 Quid gladio & speculo? bella puella geret?
 Ipsa sum in mœcho sceptrumne extorsit & enses,
 Dux Cypris arma gerit; Mars ut inermis amet?

Elegia 15.

Herodem Manahem conuiua & amicus arguit.

VT Baccho iam victa sitis; sitit vrsa cruorem,
 Cui ieiuna nouam parturit ira sitim.
 Id quod enim viuis oleum sit pingue caminis,
 Hoc odio est, vnto qui cadit ense, cruor.
 Quin & inexpletum pascit fera cæde furorem:
 Inque epulis epulas mors struit ipsa suas.
 Cerne, verecundo schyphus, & lanx omnis in auro
 Erubuit diras ad sua probra feras.
 Verritur hæc inter tristi rea mensa pheretro,
 Carnificesque armat turba scelesta manus,

Euanresque

Euanresque choros inter fera ludit Erinnys,
 Nata viros thyrso cedere sanguineo.
 Rursus inhumanos credas cœnare Cycloas,
 Queis homo sit crudæ præda cruenta gulæ.
 Tu cui iucundę frondosa per orgia mensæ,
 Prælambunt teneras myrtea festa comas,
 Si sapias, ô demens, ne cui libet iniice dextram;
 Et cui te monstro credis, id ante caue.
 Falleris, hîc blandam si ludere credis amicam.
 Menas in hac vna Mænade cuncta furit.
 Parturit hæc omni lupa pardale læuior iras,
 Quæ sibi de taxo & comit ense caput.
 Heu! vbi conuinas hilarat festiuus Iacchus,
 Impius incestat pocla cruenta dolor.
 Siccine natales tu mortis in orgia ludos,
 Feralique bibes pocla cruenta mero?
 Sic tibi iucundæ tristi sub imagine vitæ
 De dape, deque mero gaudia festa fluunt?
 O malè nupta tua Circe furiosa Lyæo!
 Te quantum magicâ mutat vt arte Cypris!
 Sed Venus, vt molli percussit pectora thyrso;
 Asperat imbelles Martis in arma manus.
 Instituitque choros fera queis præsulat Erinnys,
 Vnde chori circo pompa furoris eat.
 Ast vbi sic aperit iristi se scena theatro;
 Panditur æternis ianua furua rogis.
 Vt lubet, æterno duc orbe volubilis orbem:
 Vltimus huic orbi punctus Auernus erit.

(a) Manahem fuit cum Herode adhuc infans
 educatus, postmodum Christi alumnus.

Elegia 16.

Capiti S. Ioannis illudit Herodias.

Silicet hoc deerat iam tot post sæcla ferarum;
 Vt struat humanas regia mensa dapes,

Vs